

Mi ez, ami a magyar műveltséget szolgálhatja? *Berzsenyi Dániel* a Táncokról szóló költeményében mutat rá. *Arany János*, *Bartók Béla* nemcsak művészetükben követik ennek a műveltségnek, esztétikának szabályait, hanem írnak is róla. *Kodály Zoltán* azt írja, hogy a magyar népzene, a népdal az egész magyar műveltség számára jelent példát, irányt, nem csak a magyar zenei nyelv kialakítására. Az a magatartás, ami az előadói stílusban, a mondandó megválogatásában is megnyilvánul; amit *Kodály* is az u.n. régi stílus velejárójának tart. A harsány, hangoskodó, érzélgős népieskedő és szinestarka népies műveltséggel szemben egy fegyelmeztet, klasszikus szabályokra rakott, művészi tökéletességig csiszolt és kimunkált, egyéni bélyegű és felelősségű megnyilatkozás, mely határainkon belül már a legtöbb helyen visszaszorult a harsány, felelőtlen és bárdolatlan — *Arany János* használja ezt a kifejezést —, úgynevezett új stílus előtt. A régiben nem csak a vigság a megnyilatkozás alapja, hanem a komoly, belső feszültség, lelkesedés, — buja hév, mondja *Berzsenyi* —, a katarzis igénye, vagyis a művészet lényegi célja. Hallgassuk csak meg *Kallós* balladamonóit: a nyelv költői szépsége, a dallam finom kimunkálása, ez minden előadói fogása: nincsen benne hangsúly-, hangszín-, hangerő- vagy tempóváltás, vagyis előadói színészi eszköz. Puritán, csak a lényegnek ad helyet, díszletelen, korlátozott mozgású, recitáló mint a régi görög és a legmodernebb dráma. Ilyen a tánc is.

Gyűjteményén keresztül *Kallós* a tudomány felelősségével közvetíti nekünk ezt a művészetet. Ezzel a nagy, értékes munkával, szereppel áll csak arányban bolond, szokatlan áldozatvállalása, amit helyettünk is és mindnyájunkért tesz. Mindnyájunk nevében ezért itt neki köszönetet mondok, és átadom a szót *Kallós Zoltán*nak.

ANDRÁSFALVY BERTALAN

A Sebestyén Gyula Emlékérem kitüntetettjei

A Magyar Néprajzi Társaság 1962-ben emlékérmeket alapított azoknak a legkiválóbb gyűjtőknek a kitüntetésére, akik az országos néprajzi és nyelvjárási gyűjtőpályázatokon, valamint szakkörvezetői munkájukban több éven keresztül országosan kiemelkedő eredményt értek el. Az emlékérmeket a kiváló tudósról, tudománypolitikusról és gyűjtésszervezőről *Sebestyén Gyula* Emlékéremnek nevezték el. (Emlékezzünk rá: éppen 110 éve, 1864. március 7-én született. Zala megyei Szentantalfán.) A kitüntetést a Társaság Önkéntes Gyűjtő Szakosztályának javaslatára a Társaság választmánya ítéli oda, évenként általában egy-két kiváló gyűjtőnek. Az érmek átadására rendszerint az Országos Gyűjtőtálalások ünnepélyes megnyitása alkalmával kerül sor.

Az emlékérmeket 1966. és 1973. között 19 kiváló gyűjtő kapta meg. A legutóbbi három érmeket a Néprajzi és Nyelvjárási Gyűjtők, Kalocsán, 1973. augusztus 18—20. között megrendezett VII. Országos Találkozóján a Társaság elnöke, *Dr. Ortutay Gyula* akadémikus nyújtotta át a kitüntetetteknek.

(Szerk.)